

13 kwietnia obchodzimy Dzień Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej. Na rozkaz sowieckich władz, funkcjonariusze NKWD zamordowali prawie 22 tys. obywateli II Rzeczypospolitej. 17 września 1939 r., po sowieckiej agresji na Polskę, w niewoli znalazło się około 250 tys. polskich jeńców, w tym ponad 10 tys. oficerów Wojska Polskiego. 5 marca 1940 roku na najwyższym szczeblu sowieckich władz zapadła decyzja o wymordowaniu polskich jeńców wojennych z obozów w Kozielsku, Starobielsku i Ostaszkowie oraz Polaków przetrzymywanych w więzieniach NKWD na obszarze przedwojennych wschodnich województw Rzeczypospolitej. 3 kwietnia 1940 r., po trwających miesiąc przygotowaniach, rozpoczęto likwidację obozu w Kozielsku, a dwa dni później - obozów w Starobielsku i Ostaszkowie. Przez następnych sześć tygodni Polacy wywożeni byli z obozów do miejsc kaźni. Z Kozielska 4 404 osoby przewieziono do Katynia i zamordowano strzałami w tył głowy, zaś 3 896 jeńców ze Starobielska zabito w pomieszczeniach NKWD w Charkowie, a ich ciała pogrzebano na przedmieściach miasta w Piatichatkach. Z kolei 6 287 osób z Ostaszkowa rozstrzelano w gmachu NKWD w Kalininie (obecnie Twer) i pochowano w miejscowości Miednoje.

Łącznie zamordowano 14 587 jeńców wojennych - oficerów i policjantów - z obozów w Kozielsku, Starobielsku i Ostaszkowie oraz 7,3 tys. więźniów aresztowanych na terenach okupowanych przez ZSRR.

Prawda o sprawcach ludobójstwa, dokonanego przez funkcjonariuszy NKWD na prawie 22 tys. obywatelach II Rzeczypospolitej, została oficjalnie potwierdzona dopiero po 50 latach.

W 2007 roku, Sejm RP, ustanowił Dzień Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej, który przypada w rocznicę opublikowania przez Niemców, w 1943 roku, informacji o odkryciu w Katyniu masowych grobów oficerów Wojska Polskiego.